

UOHSX00BZVK3

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S757/2012/VZ-03301/2019/523/JŠi

Brno: 1. února 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 21. 12. 2012, jehož účastníkem je

- Výzkumný Ústav Železniční, a.s., IČO 27257258, se sídlem Novodvorská 1698, 142 01 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 19. 12. 2017 Mgr. Radovanem Kubáčem, advokátem, ev. č. ČAK 14150, advokátní kancelář Nedelka Kubáč, advokáti s.r.o., se sídlem Olivova 4, 110 00 Praha 1,

ve věci veřejné zakázky „**Rekonstrukce svršku velkého železničního okruhu Zkušebního centra VUZ od km 6,800 do km 13,170**“, kdy oznámení o vyhlášení výběrového řízení bylo zveřejněno dne 2. 8. 2010 na centrální adrese pod evidenčním číslem 20000565/R a dne 4. 8. 2010 jako pravidelné předběžné oznámení v Úředním věstníku Evropské unie pod číslem 2010/S 149-230858,

rozhodl takto:

Správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, spočívajícího v tom, že účastník řízení – Výzkumný Ústav Železniční, a.s., IČO 27257258, se sídlem Novodvorská 1698, 142 01 Praha 4 – nezadal veřejnou zakázku „Rekonstrukce svršku velkého železničního okruhu Zkušebního centra VUZ od km 6,800 do km 13,170“, kdy oznámení o vyhlášení výběrového řízení bylo zveřejněno dne 2. 8. 2010 na centrální adrese pod evidenčním číslem 20000565/R a dne 4. 8. 2010 jako pravidelné předběžné oznámení v Úředním věstníku Evropské unie pod číslem 2010/S 149-230858, v příslušném druhu zadávacího řízení podle § 21 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **se** podle § 117a písm. d) citovaného zákona

zastavuje, neboť ve správním řízení zahájeném z moci úřední **nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce** podle § 120 citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) obdržel podnět k přezkoumání úkonů účastníka řízení – Výzkumný Ústav Železniční, a.s., IČO 27257258, se sídlem Novodvorská 1698, 142 01 Praha 4 (dále jen „Výzkumný Ústav Železniční, a.s.“ nebo také „účastník“) – učiněných v souvislosti se zakázkou „Rekonstrukce svršku velkého železničního okruhu Zkušebního centra VUZ od km 6,800 do km 13,170“, kdy oznámení o vyhlášení výběrového řízení bylo zveřejněno dne 2. 8. 2010 na centrální adrese pod evidenčním číslem 20000565/R a dne 4. 8. 2010 jako pravidelné předběžné oznámení v Úředním věstníku Evropské unie pod číslem 2010/S 149-230858 (dále jen „zakázka“ nebo také „výběrové řízení“).
2. Na základě obdrženého podnětu si Úřad od Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., vyžádal stanovisko a dokumentaci o uvedeném výběrovém řízení. Po přezkoumání předložených podkladů Úřad získal pochybnosti o tom, zda Výzkumný Ústav Železniční, a.s., nebyl v postavení veřejného zadavatele ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a zda tedy neměl při výběrovém řízení postupovat dle zákona, tj. zda zakázku neměl zadat v jednom ze zadávacích řízení upravených v ustanovení § 21 odst. 1 zákona. Úřad získal pochybnost o tom, zda se tím Výzkumný Ústav Železniční, a.s., nedopustil správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Z uvedeného důvodu zahájil Úřad dne 21. 12. 2012 správní řízení z moci úřední.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

3. Účastníkem správního řízení podle ustanovení § 116 zákona je společnost Výzkumný Ústav Železniční, a.s.
4. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkovi řízení přípisem č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-24063/2012/523/DŘÍ ze dne 20. 12. 2012. Usnesením č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-24064/2012/523/DŘÍ ze dne 20. 12. 2012 Úřad účastníkovi řízení stanovil lhůty, ve kterých byl oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, vyjádřit své stanovisko v řízení, resp. vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.
5. Usnesením č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-9407/2014/523/Krk ze dne 6. 5. 2014 vyzval Úřad Výzkumný Ústav Železniční, a.s., k:
 - a. doručení dokladů, z nichž vyplývá výše a zdroj financování veřejné zakázky,
 - b. doručení dokladů, z nichž vyplývá výše a zdroj financování jeho provozu za roky 2010, 2011 a 2012,
 - c. doručení vysvětlení, které objasňuje postavení Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., na relevantním trhu při činnosti právnické osoby pověřené ke zkouškám drážních vozidel a k technickým prohlídkám a zkouškám určených technických

zařízení podle zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů; především vysvětlit (ne)výlučnost činnosti Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., na českém trhu a evropském trhu a popsat konkurenci, které byl Výzkumný Ústav Železniční, a.s., v této oblasti vystaven v letech 2009 – 2010,

- d. doručení vysvětlení, které objasňuje postavení Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., na relevantním trhu při činnosti právnické osoby provozující akreditované zkušebnictví v oblasti kolejových vozidel a technických zařízení kolejových drah ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů; především vysvětlit (ne)výlučnost činnosti Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., na českém trhu a evropském trhu a popsat konkurenci, které byl Výzkumný Ústav Železniční, a.s., v této oblasti vystaven v letech 2009 – 2010,
- e. doručení vysvětlení, které objasňuje postavení Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., na relevantním trhu při činnosti právnické osoby provozující činnost certifikačního orgánu provozujícího systému certifikace výrobků ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů; především vysvětlit (ne)výlučnost činnosti Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., na českém trhu a evropském trhu a popsat konkurenci, které byl Výzkumný Ústav Železniční, a.s., v této oblasti vystaven v letech 2009 - 2010.

Vyjádření účastníka ze dne 10. 1. 2013

- 6. Dne 11. 1. 2013 doručil Výzkumný Ústav Železniční, a.s., Úřadu přípis, jehož obsahem je vyjádření k zahájení správního řízení z moci úřední. V tomto uvádí, že jej není možno považovat za veřejného zadavatele ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., především zdůrazňuje, že vystupuje jako standardní kapitálová společnost a smyslem jeho existence je výhradně podnikatelská činnost, kterou vykonává samostatně, vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku. Pokud by výsledkem této podnikatelské činnosti byla ztráta, nesl by ji sám. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., tedy nebyl založen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, přičemž dodává, že ani v jeho zakladatelské listině není obsaženo žádné vyjádření o tom, že by byl založen za účelem uspokojování veřejných potřeb. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., nadto uvádí, že veškeré jeho podnikání vykazuje znaky podnikatelské činnosti výhradně průmyslové a obchodní povahy.
- 7. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., reaguje na obsah oznámení o zahájení správního řízení, v němž Úřad poukázal na okolnost, že na internetových stránkách Ministerstva dopravy je uvedeno, že Výzkumný Ústav Železniční, a.s., je jedinou osobou na území ČR, která má pověření k provádění zkušebního provozu drážních vozidel ve smyslu ustanovení § 43b odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“), z čehož dle Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., Úřad naznačoval jeho monopolní postavení, což by ve světle judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále také „Soudní dvůr“ nebo „SDEU“)¹, konkrétně rozsudku ze dne 10. dubna 2008, C-393/06, *Ing. Aigner*, Sb. rozh. I-02339 (dále jen „*Ing. Aigner*“, všechna citovaná rozhodnutí Soudního dvora jsou dostupná online na webu <http://curia.europa.eu>), znamenalo, že by na činnost

¹ Pokud je v textu zmiňována rozhodovací praxe Soudní dvora Evropské unie, vždy se tím myslí rozhodovací praxe Soudního dvora, nikoliv Tribunálu či Soudu pro veřejnou službu.

Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., bylo možno nahlížet jako na uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., k tomuto uvádí, že na týchž stránkách Ministerstva dopravy jsou uveřejněny podmínky pro vydání pověření právnické osoby k provádění zkoušek drážních vozidel ve smyslu ustanovení § 43b odst. 4 zákona o dráhách, přičemž o vydání takového pověření má možnost požádat (a získat jej) kterákoliv právnická osoba, disponující příslušným vybavením a odborným personálem.

8. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., dodává, že se o monopolní postavení nejedná, neboť je k provádění zkoušek drážních vozidel dle ustanovení § 43 odst. 4 zákona o dráhách v ČR pověřeno více právnických osob, z nichž některé mají srovnatelnou či větší velikost, disponují zkušební laboratoří a odborně způsobilým personálem. Zahraniční zákazníci Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., kteří v inkriminované době tvořili podstatnou část její klientely, měli možnost zadat provedení zkušebního provozu v rámci členských států Evropské unie a jako příklad zde uvádí Testovací středisko Wegberg-Wildenrath v SRN. Úvaha o existenci monopolu dle Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., nemůže obstát, neboť se nejedná o skutečnou absenci soutěže na trhu a rozsudek SDEU *Ing. Aigner* na skutkový stav předmětné věci nedopadá.
9. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., naopak poukazuje na argumentaci, svědčící o absenci definičního znaku „uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou či obchodní povahu“, uvedenou v rozsudku 62 Ca 13/2008 Krajského soudu v Brně ze dne 15. 4. 2010, ve věci THERMAL-F, a.s., proti Úřadu (rozsudek dostupný online na webu <http://www.nssoud.cz>), již lze mutatis mutandis vztáhnout právě na veškerou podnikatelskou činnost Výzkumného Ústavu Železničního, a.s. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., rovněž odkazuje na rozsudek SDEU ze dne 16. 10. 2003, *Komise proti Španělskému království*, C- 283/00, Recueil, s. -11697, v němž se mimo jiné konstatuje, že „z ustálené rozhodovací praxe vyplývá, že při určování, zda v určitém případě existuje veřejný zájem nemající obchodní či průmyslovou povahu, musejí být vzaty v úvahu relevantní právní i skutkové okolnosti, jako například okolnosti v době založení (zřízení) a podmínky, za nichž příslušný subjekt vykonává svoji činnost, mimo jiné případná absence soutěže na příslušném trhu, skutečnost, zda primárním cílem není vytvářet zisk, skutečnost, že příslušný subjekt nenese riziko spojené s příslušnou činností“.
10. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., proto zastává názor, že nenaplnil definiční znak uspokojování potřeb ve veřejném zájmu neobchodní nebo neprůmyslové povahy, stanovený zákonem pro veřejného zadavatele.
11. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., je toho názoru, že z důvodu nedostatku pasivní věcné legitimace nemůže být účastníkem tohoto správního řízení, vzhledem k tomu, že při vyhlášení předmětného výběrového řízení neměl povinnost postupovat podle zákona, a nemohl jej tedy svými úkony porušit. Dle Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., skutková podstata správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona nebyla naplněna, a tudíž by mělo být správní řízení, které bylo zahájeno z moci úřední, podle ustanovení § 117a písm. d) zákona zastaveno.

Vyjádření účastníka ze dne 17. 1. 2013

12. Dne 17. 1. 2013 obdržel Úřad vyjádření Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., ve kterém uvádí, že České dráhy, a.s., jako jediný jeho akcionář, v inkriminované době naplňoval znaky sektorového zadavatele, popř. dotovaného zadavatele, ale nenaplňoval znaky pojmu „veřejný zadavatel“ a dále chyběly skutkové okolnosti, které by potvrdily závěr, že jmenovaný subjekt naplňoval potřeby veřejného zájmu, které neměly průmyslovou nebo obchodní povahu. Veškeré činnosti, zapsané v rozhodné době v obchodním rejstříku jako předmět podnikání, vykonávala společnost České dráhy, a.s., jako standardní kapitálová společnost za účelem dosažení zisku.
13. Dále Výzkumný Ústav Železniční, a.s., poukazuje na skutečnost, že vztahy vzniklé ze smluv o veřejných službách, v rámci jeho hlavní činnosti provozování železniční dopravy, byly uzavírány podle zákona č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů, a řídily se tak ustanoveními obchodního zákoníku, neboť se nejednalo o veřejnoprávní smlouvy.
14. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., také uvádí, že pokud společnost České dráhy, a.s., podnikala i v jiných oborech, než je provozování veřejné železniční dopravy, pak se jednalo opětovně o podnikání, které nenaplňovalo znaky pojmu *„uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.“*

Vyjádření účastníka ze dne 14. 5. 2014

15. V tomto vyjádření Výzkumný Ústav Železniční, a.s., uvedl, že základním zdrojem financování jeho provozu v letech 2010 - 2012 byly tržby za poskytování služeb. Odběrateli služeb Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., jsou podle jeho vyjádření významní tuzemští a evropští výrobci kolejových vozidel a dále výrobci kolejových vozidel mimo EU. Zdrojem jeho financování tak podle jeho vyjádření nejsou a nebyly veřejné zdroje.
16. Činnost Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., jako osoby pověřené Ministerstvem dopravy podle zákona o dráhách ke zkouškám určených technických zařízení podle zákona o dráhách, provozuje Výzkumný Ústav Železniční, a.s., podle svého vyjádření, v konkurenčním prostředí existujícím na relevantním trhu v České republice. Jeho konkurenty jsou podle jeho vyjádření ŠKODA TRANSPORTATION a.s., se sídlem Borovská 2922/32, 301 28 Plzeň, VÚKV a.s. se sídlem Bucharova 1314/8, Praha 5, ZKV s.r.o. se sídlem Wolkerova 2766, 272 01 Kladno. Předmětná činnost podle Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., vykazuje znaky nevýlučnosti na českém trhu.
17. Dále Výzkumný Ústav Železniční, a.s., uvedl, že *„reálná možnost účastníka jako akreditované zkušební laboratoře č. 1462 s oprávněním ke zkouškám kolejových vozidel a jejich komponentů, drážních zařízení a materiálů, je výrazně limitována konkurencí dalších zkušebních laboratoří z ČR i ze států Evropské unie, které mají akreditaci udělenou podle evropské normy EN ISO/IEC 17 025. Akreditovaná zkušební laboratoř účastníka provádí činnost na základě této akreditace jak na území ČR, tak v jiných zemích Evropské unie.“* Výzkumnému Ústavu Železničnímu, a.s., podle jeho slov konkurují další akreditované laboratoře, zejména: v ČR - ŠKODA TRANSPORTATION a.s., se sídlem Borovská 2922/32, 301 28 Plzeň, VÚKV a.s. se sídlem Bucharova 1314/8, Praha 5, v zahraničí – DB Systemtechnik GmbH se sídlem Völckerstr. 5, 580939 München, dále ÖBB –

Infrastructure AG Research and Development (R&D), Pratestern 3, 1020 Wien a ŽELEZNICE SLOVENSKEJ REPUBLIKY, VÝZKUMNÝ A VÝVOJOVÝ ÚSTAV ŽELEZNIC, Hviezdoslavova 31, 010 02 Žilina. Předmětná činnost tedy podle Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., vykazuje známky nevýlučnosti na českém i zahraničním trhu.

18. Konkurenčnímu prostředí podléhá Výzkumný Ústav Železniční, a.s., podle svého vyjádření dále jako provozovatel certifikačního orgánu provozujícího systému certifikace výrobků ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů. Hlavními jeho konkurenty při realizaci této činnosti jsou: Technický a zkušební ústav technický Praha, s.p., Certifikační orgán na výrobky, se sídlem Prosecká 811/76a, 190 00 Praha 9 – Prosek, TÜV SÜD Czech s.r.o., se sídlem Novodvorská 994, 142 21 Praha 4, TÜV NORD Czech, s.r.o., se sídlem Pod Hájkem 406/1, 180 00 Praha 8, České vysoké učení technické v Praze, Certifikační orgán pro výrobky při Fakultě dopravní, sídlem Konviktská 20, 110 00 Praha 1, EUROSIGNAL a.s., se sídlem Mstětice 34, 250 91 Zeleneč. Předmětná činnost podle Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., opět vykazuje známky nevýlučnosti jak na českém, tak zahraničním trhu.
19. Přílohou vyjádření jsou další dokumenty, jejichž předložení požadoval Úřad v usnesení ÚOHS-S757/2012/VZ-9407/2014/523/Krk ze dne 6. 5. 2014.

Další průběh správního řízení

20. Na základě zjištěných skutečností bylo dne 18. 7. 2014 vydáno rozhodnutí č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-15188/2014/523/Krk/Mkb (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jehož výrokem I. Úřad rozhodl, že se Výzkumný Ústav Železniční, a.s., dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 zákona, když veřejnou zakázku nezadal v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dne 11. 11. 2010 došlo k uzavření smlouvy. Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. prvoinstančního rozhodnutí uložil Úřad zadavateli podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 100 000 Kč.
21. Dne 6. 8. 2014 byl Úřadu doručen rozklad Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., ze dne 4. 8. 2014 směřující proti prvoinstančnímu rozhodnutí.
22. Dne 16. 12. 2015 vydal předseda Úřadu rozhodnutí č. j. ÚOHS-R287/2014/VZ-44125/2015/322/DRu (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), jímž prvoinstanční rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl. Proti rozhodnutí o rozkladu podal Výzkumný Ústav Železniční, a.s., správní žalobu.
23. Dne 13. 10. 2017 byl Úřadu doručen rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 13/2016-144 ze dne 20. 9. 2017 (dále jen „rozsudek“), jehož výrokem I. bylo rozhodnutí o rozkladu a prvoinstanční rozhodnutí zrušeno a věc byla Úřadu vrácena k dalšímu řízení.
24. Úřad podal proti rozsudku dne 18. 10. 2017 kasační stížnost dle § 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“).
25. Dne 4. 12. 2017 vydal předseda Úřadu usnesení č. j. ÚOHS-R0287/2014/VZ-31129/2017/322/JSu z téhož dne (dále jen „usnesení předsedy Úřadu“), kterým přerušil řízení o rozkladu Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., vedené pod sp. zn. R0287/2014/VZ

podle § 85 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“).

26. Proti usnesení předsedy Úřadu obdržel Úřad dne 20. 12. 2017 blanketní rozklad Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., přičemž doplnění odůvodnění rozkladu bylo Úřadu doručeno dne 19. 1. 2018. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., v předmětném rozkladu poukazoval především na to, že rozsudkem bylo zrušeno i prvoinstanční rozhodnutí a není tak naplněn předpoklad pro vedení řízení o rozkladu pod sp. zn. R0287/2014/VZ. K rozkladu byla přiložena plná moc ze dne 19. 12. 2017, na základě které byl Výzkumným Ústavem Železničním, a.s., k zastupování ve správním řízení vedeném Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-R0278/2014/VZ, jakož i ve všech navazujících správních nebo soudních řízeních a při všech úkonech s tím souvisejících, zmocněn Mgr. Radovan Kubáč, advokát, ev. č. ČAK 14150, advokátní kancelář Nedelka Kubáč, advokáti s.r.o., se sídlem Olivova 4, 110 00 Praha 1.
27. Předseda Úřadu dne 28. 2. 2018 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0233/2017/VZ-06026/2018/322/JSu z téhož dne, kterým vyhověl rozkladu Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., a své usnesení o přerušení řízení pod sp. zn. R0287/2014/VZ zrušil.
28. Dne 12. 3. 2018 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-06631/2018/523/HVo z téhož dne, kterým podle § 85 odst. 1 zákona o přestupcích přerušil správní řízení vedené pod sp. zn. S757/2012/VZ.
29. Proti usnesení o přerušení správního řízení obdržel Úřad dne 27. 3. 2018 rozklad Výzkumného Ústavu Železničního, a.s. Napadené usnesení předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R0052/2018/VZ-14198/2018/322/JSu ze dne 15. 5. 2018 potvrdil a podaný rozklad zamítl.
30. Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem č. j. 8 Afs 242/2017-32 ze dne 6. 9. 2018 o zamítnutí kasační stížnosti Úřadu proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2017, č. j. 31 Af 13/2016-144, kterým bylo rozhodnutí o rozkladu i prvoinstanční rozhodnutí zrušeno.
31. Dne 21. 12. 2018 zaslal Úřad Výzkumnému Ústavu Železničnímu, a.s., oznámení o pokračování správního řízení č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-37672/2018/523/JŠi ze dne 21. 12. 2018 a usnesením č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-37781/2018/523/JŠi z téhož dne určil lhůtu, ve které byl oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
32. Na základě žádosti Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., ze dne 21. 12. 2018 o prodloužení lhůty, Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-38463/2018/523/JŠi ze dne 28. 12. 2018 lhůtu prodloužil.
33. Úřadu bylo dne 11. 1. 2019 doručeno vyjádření Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., z téhož dne.
34. Usnesením č. j. ÚOHS-S757/2012/VZ-01185/2019/523/JŠi ze dne 14. 1. 2019 určil Úřad Výzkumnému Ústavu Železničnímu, a.s., lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
35. Dne 18. 1. 2019 Úřad obdržel od Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., vyjádření k podkladům rozhodnutí z téhož dne.

Vyjádření účastníka ze dne 11. 1. 2019

36. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., v první části svého vyjádření ze dne 11. 1. 2019 shrnuje dosavadní průběh správního řízení a na něj navazujícího soudního řízení. Ve druhé části pak uvádí rozhodné skutečnosti v rámci samotného vyjádření.
37. Úvodem druhé části vyjádření Výzkumný Ústav Železniční, a.s., odkazuje na všechna svá předchozí vyjádření v rámci předmětného správního řízení a na něj navazujícího řízení před správními soudy. Poukazuje zejména na argumenty uvedené v rozkladu proti prvoinstančnímu rozhodnutí, ve správní žalobě proti rozhodnutí o rozkladu podané ke Krajskému soudu v Brně a ve vyjádření ke kasační stížnosti podané Úřadem proti rozsudku. K tomu uvádí, že se oba správní soudy plně ztotožnily s jeho argumentací, že nikdy nebyl a není veřejným zadavatelem ve smyslu zákona.
38. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., je přesvědčen, že vzhledem ke zrušení obou rozhodnutí Úřadu (rozhodnutí o rozkladu i prvoinstančního rozhodnutí) a navrácení věci k dalšímu řízení je Úřad v předmětném správním řízení, vzhledem k principu kasační závaznosti, bezpodmínečně vázán právním názorem Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu, dle kterého nemá postavení veřejného zadavatele podle § 2 zákona, a nemohl se tudíž dopustit správního deliktu podle § 120 zákona.
39. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., navrhuje, aby Úřad správní řízení zastavil.

Vyjádření účastníka ze dne 18. 1. 2019

40. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., v plném rozsahu odkazuje na všechna svá předchozí vyjádření učiněná v rámci předmětného správního řízení a na něj navazujícího řízení před správními soudy a zejména pak na své poslední vyjádření ze dne 11. 1. 2019.
41. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., opakuje, že nikdy nebyl a není veřejným zadavatelem ve smyslu zákona, a nemohl se proto dopustit žádného správního deliktu. Hlavním důvodem pro zrušení obou rozhodnutí Úřadu (rozhodnutí o rozkladu i prvoinstančního rozhodnutí) byla právě skutečnost, že nesplňuje definiční znaky veřejného zadavatele dle § 2 zákona.
42. Dle Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., Úřad vede v současné době správní řízení se subjektem, který není a nebyl způsobilý spáchat tvrzený správní delikt, v předmětné věci tak chybí předmět řízení, což představuje důvod pro okamžité zastavení správního řízení. Pokud by Úřad správní řízení nezastavil, postupoval by nejen v rozporu s principem kasační závaznosti rozhodnutí správních soudů, ale správní řízení by navíc i bezdůvodně protahoval, což by pro Výzkumný Ústav Železniční, a.s., bylo spojeno i se zásadními finančními i časovými náklady a poškozováním jeho dobrého jména.
43. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., navrhuje, aby Úřad správní řízení rozhodnutím zastavil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

44. Úřad na základě § 112 a následujících ustanovení zákona s ohledem na závěry plynoucí z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 13/2016-144 ze dne 20. 9. 2017 a rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 242/2017-32 ze dne 6. 9. 2018 rozhodl o zastavení správního řízení podle § 117a písm. d) zákona, neboť ve správním řízení zahájeném z moci

úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku tohoto rozhodnutí

45. Úřad v nyní novém projednání věci uvádí, že pro posouzení toho, zda byl v šetřené věci spáchán správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, je stěžejní posouzení, zda Výzkumný Ústav Železniční, a.s., jako účastník správního řízení, je či není veřejným zadavatelem podle zákona.
46. V prvoinstančním rozhodnutí se Úřad nejprve zabýval postavením Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., jako případného zadavatele, přičemž konstatoval, že pokud má být osoba považována za zadavatele veřejné zakázky, je nutné, aby naplnila definici některého ze zadavatelů podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona. Úřad u Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., posoudil, zda není zadavatelem podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, neboť zjevně nenaplňoval ani jednu z definic veřejného zadavatele podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) až c) zákona. Dle zvažovaného ustanovení zákona musí subjekt splnit následující podmínky, za nichž bude považován za veřejného zadavatele podle zákona:
- a. musí se jednat o právnickou osobu, a zároveň
 - b. musí být založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, přičemž tyto potřeby nemohou mít průmyslovou nebo obchodní povahu, a zároveň
 - c. musí být
 - i. financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo
 - ii. ovládána státem či jiným veřejným zadavatelem nebo
 - iii. stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje nebo volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu,
- přičemž podmínky a) až c) musí být naplněny kumulativně a u podmínek c) i. až c) iii. postačí, pokud budou naplněny alternativně.
47. Úřad v prvoinstančním rozhodnutí nejprve obecně vyložil jednotlivé podmínky, které je nutné zkoumat před tím, než bude postaveno najisto, že konkrétní osoba je veřejným zadavatelem podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a následně aplikoval vyloženou právní úpravu na skutkové okolnosti projednávané věci – tedy přezkoumal, zda Výzkumný Ústav Železniční, a.s., naplňuje jednotlivé podmínky pro to, aby mohl být považován za veřejného zadavatele ve smyslu uvedeného ustanovení zákona.
48. Vzhledem k tomu, že Výzkumný Ústav Železniční, a.s., má právní formu akciové společnosti, je právnickou osobou a Úřad považoval tuto podmínku za splněnou.
49. Ohledně druhé podmínky ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, tedy že právnická osoba musí být založena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, přičemž tyto potřeby nemohou mít průmyslovou nebo obchodní povahu, Úřad nejprve vyložil základní argumentační postupy, které jsou patrné z rozhodovací praxe SDEU, a následně tyto závěry aplikoval na konkrétní skutkový stav zjištěný ze spisového materiálu.
50. Při výkladu pojmu „veřejný zájem“ vzal Úřad v úvahu především závěry Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, které tyto soudy ve své rozhodovací praxi učinily.

51. Úřad zkoumal naplnění této podmínky po stránce materiální, a nikoliv pouze po stránce formální, neboť pouze na základě tohoto posouzení je možné učinit závěr, zda lze činnost subjektu podřadit pod ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) bod 1. zákona.
52. Úřad v šetřeném případě posuzoval postavení Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., s ohledem na jeho aktuální pozici na relevantním trhu a s ohledem na jeho reálně vykonávanou činnost, přičemž zkoumal, zda v jakémkoliv rozsahu vykonával v době výběrového řízení činnost vedoucí k uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou a obchodní povahu. Úřad při posouzení přihlédl z hlediska časového k tomu, zda tyto potřeby naplňoval Výzkumný Ústav Železniční, a.s., v době výběrového řízení a zda tyto potřeby byly naplněny z hlediska obsahového po materiální stránce, nehledě na to, jaký objem tyto služby v činnosti zadavatele představují, a zda představují služby, které jsou uspokojovány jinak, než dostupností zboží a služeb na trhu, a které se stát, z důvodu obecného zájmu, rozhodl poskytovat sám, nebo nad kterými si přeje udržet rozhodující vliv.
53. Úřad v rámci druhé podmínky shledal, že zajištění bezpečnosti dopravy v rámci kolejových vozidel, které Výzkumný Ústav Železniční, a.s., vykonává prostřednictvím zkušebnictví v oblasti provozu drážních vozidel, je v rámci České republiky zajištěno výhradně jeho prostřednictvím. Úřad tedy konstatoval, že Výzkumný Ústav Železniční, a.s., není na poli výkonu zkušebnictví na základě pověření podle ustanovení § 43b odst. 3 zákona o dráhách vystaven konkurenci a nepohybuje se v běžném tržním prostředí, kde by musel zvažovat ekonomická rizika. Naopak, Výzkumný Ústav Železniční, a.s., je jedinou akreditovanou osobou, na kterou se potenciální uchazeči o provedení zkušebního provozu drážního vozidla s cílem ověřit shodu provozních vlastností s požadavky podle ustanovení § 43b odst. 2 písm. c) zákona o dráhách, mohou obrátit.
54. Neexistence konkurence ve zkušebnictví podle ustanovení § 43b odst. 3 zákona o dráhách a zároveň požadavek zákona na existenci akreditované osoby, která byla v předmětném roce 2010 schopna toto zkušebnictví zajistit, vedly Úřad k závěru, že povaha této činnosti, vykonávané Výzkumným Ústavem Železničním, a.s., byla ve veřejném zájmu a neměla obchodní a průmyslovou povahu.
55. K třetí podmínce § 2 odst. 2 písm. d) zákona, tedy že subjekt musí být financován převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo být ovládán státem či jiným veřejným zadavatelem nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje nebo volí více než polovinu členů v jeho statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu, Úřad uvedl, že jediným akcionářem společnosti Výzkumný Ústav Železniční, a.s., je společnost České dráhy, a.s., IČO 70994226, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1 (dále jen „České dráhy, a.s.“). Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, ve znění pozdějších předpisů, je zakladatelem akciové společnosti České dráhy stát, jehož jménem jedná Ministerstvo dopravy a spojů. Vzhledem k tomu, že dle výpisu z obchodního rejstříku byla jediným akcionářem společnosti České dráhy, a.s., Česká republika, která je zadavatelem podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona, měl Úřad za prokázané, že společnost České dráhy, a.s., je ovládána státem. Společnost České dráhy, a.s., která je jediným akcionářem Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., je právnickou osobou a dle Úřadu vykonává činnost, jejímž účelem je uspokojování potřeb veřejného zájmu, přičemž tyto potřeby nemají průmyslovou nebo obchodní povahu a splňuje tak všechny podmínky veřejného zadavatele podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona.

56. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatoval, že Výzkumný Ústav Železniční, a.s., je ovládán jiným veřejným zadavatelem a splňuje tak i třetí podmínku, tj. financování či ovládání státem nebo jiným veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. d) bod 2. zákona.
57. Úřad tak závěrem prvoinstančního rozhodnutí shledal Výzkumný Ústav Železniční, a.s., veřejným zadavatelem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona. Dle Úřadu byl Výzkumný Ústav Železniční, a.s., jinou právnickou osobou podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona, neboť byl právnickou osobou vykonávající činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu, přičemž tyto potřeby nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a zároveň byl ovládán jiným veřejným zadavatelem. Činnost sloužící k uspokojování potřeb veřejného zájmu, přičemž tyto potřeby nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, představovalo akreditované zkušebnictví podle ustanovení § 43b odst. 3 zákona o dráhách.
58. Po zamítnutí rozkladu, podaného Výzkumným Ústavem Železničním, a.s., rozhodnutím o rozkladu vydaným předsedou Úřadu, který tak potvrdil prvoinstanční rozhodnutí, se následně otázkou, zda je Výzkumný Ústav Železniční, a.s., veřejným zadavatelem podle zákona, zabýval Krajský soud v Brně. Dle krajského soudu je pak rozhodující mimo jiné právní úprava činnosti, v níž Úřad shledává uspokojování potřeb veřejného zájmu ze strany Výzkumného Ústavu Železničního, a.s.
59. Krajský soud k tomu uvádí, že *„[v]eřejný zájem je nutno chápat jako takový zájem, který by bylo možno označit za obecný zájem či obecně prospěšný zájem...“* a dále, že *„[a]čkoliv zcela jistě existuje obecný zájem na tom, aby provozování drážních vozidel bylo bezpečné, tento obecný zájem garantuje drážní úřad, nikoliv žalobce [Výzkumný Ústav Železniční, a.s., pozn. Úřadu]. Projevem tohoto obecného zájmu jsou sice mimo jiné určité požadavky, například na objektivitu a erudici stanoviska vydávaného žalobcem, nečiní z něj však službu adresovanou širší veřejnosti. Právní normy či podmínky stanovené v pověření Ministerstva dopravy regulují vydávání stanoviska žalobcem způsobem, který nevybočuje z běžné veřejnoprávní regulace činností vykonávaných na základě soukromoprávních závazků. Je pak na drážním úřadu, aby zajistil naplnění veřejného zájmu. Stanovisko žalobce pro něj není nezbytným podkladem (drážní úřad toliko může požadovat provedení zkušebního provozu), natož snad závazným stanoviskem, a je pouze jedním z řady podkladů (viz žalobcem předložený formulář žádosti o schválení typu drážního vozidla zahrnující seznam požadovaných podkladů). Naplňování veřejného zájmu činností žalobce je pouze nepřímé a spočívá v podstatě pouze v ověřování souladu s technickými normami zajišťujícími bezpečnost drážního provozu.“*
60. Krajský soud je toho názoru, že provedení zkušebního provozu není povinností, ale výlučně oprávněním Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., neboť *„[u]stanovení § 43b odst. 4 zákona o drahách, podle něhož drážní úřad může požadovat provedení zkušebního provozu drážního vozidla, neadresuje žádnou konkrétní povinnost osobě pověřené k provádění takového zkušebního provozu“.*
61. Podle krajského soudu Výzkumný Ústav Železniční, a.s., vykonává zkušební provoz drážních vozidel na základě smluvního vztahu s osobou soukromého práva a za úplatu ve smluvní výši. Tato jeho činnost má zcela standardní obchodní povahu, vykonává ji za účelem dosažení zisku a sám nese případné ztráty svého hospodaření. Jeho činnost uspokojuje konkrétní potřeby komerčních podnikatelských subjektů usilujících o provozování drážního vozidla na území České republiky. Stanovisko vydávané těmito osobám slouží jako podklad pro

rozhodnutí drážního úřadu, a proto až činnost drážního úřadu lze považovat za naplňování veřejného resp. obecně prospěšného zájmu, a to zajištění požadované bezpečnosti v dopravě.

62. Jak vyplývá z rozsudků Soudního dvora Evropské unie ze dne 10. 11. 1998 ve věci C-360/96 *Gemeente Arnhem* a ze dne 22. 5. 2003 ve věci C-18/01 *Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy* zmiňovaných v rozsudku krajského soudu, „...aby ‚potřeby‘ bylo možno považovat za ‚potřeby veřejného zájmu‘, musí je stát z důvodů spojených s obecným zájmem uspokojovat sám nebo si nad jejich uspokojováním ponechává rozhodující vliv...“.
63. Má-li dle krajského soudu stát nepřímo prostřednictvím jím vlastněné společnosti, která je akcionářem Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., vliv na jeho rozhodování, nelze to považovat za konkrétní kontrolu. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., se účastní běžných výběrových, resp. zadávacích řízení a se svým jediným akcionářem, Českými drahami, a.s., vstupuje do standardních obchodních transakcí, které tvoří pouze velmi nízkou část jeho tržeb. O své činnosti rozhoduje Výzkumný Ústav Železniční, a.s., sám za standardních podmínek jako v případě jiných běžných obchodních korporací a stát do jeho podnikatelské činnosti nezasahuje. Dle krajského soudu „...žalobce nepodléhá žádné nadstandardní kontrole s cílem státu ponechat si významný vliv na zajišťování zkušebního provozu drážních vozidel“ a „[z]a nadstandardní kontrolu rozhodně nelze považovat skutečnost, že žalobce je k provádění zkušebního provozu pověřen Ministerstvem dopravy. Toto pověření lze považovat za standardní licenci, kterou může při splnění zákonných podmínek vedle žalobce získat kterýkoliv jiný subjekt.“
64. Aby se jednalo o uspokojování potřeb veřejného zájmu, krajský soud k tomu uvádí, že kontrola činnosti musí být nadstandardní, vymykající se běžné veřejnoprávní regulaci, a „[k]romě toho se musí jednat o kontrolu konkrétní, nikoliv obecnou, směřující vůči neurčitému okruhu subjektů v rámci daného odvětví...“. V posuzovaném případě se dle krajského soudu jedná o kontrolu obecnou a zcela standardní.
65. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že poskytování služby v podobě provedení zkušebního provozu drážního vozidla podle § 43b odst. 4 zákona o dráhách nepředstavuje uspokojování potřeb veřejného zájmu. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., se dle krajského soudu rozhoduje na základě ekonomických kritérií, jeho činnost je orientována na dosažení zisku a stát jej významně finančně nepodporuje ani do jeho činnosti bezprostředně nezasahuje. Monopol Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., na provádění zkušebního provozu podle § 43b odst. 4 zákona o dráhách byl důsledkem aktuálního faktického stavu trhu, a nikoliv důsledkem zákonné úpravy. Výzkumný Ústav Železniční, a.s., tak neuspokojuje potřeby veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a nelze jej proto pokládat za veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
66. Podle Nejvyššího správního soudu je v případě sporné, zda byl Výzkumný Ústav Železniční, a.s., založen či zřízen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, tj. naplnění 1. bodu ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
67. Nejvyšší správní soud uvádí, že „[p]ro posouzení, zda činnost směřuje k uspokojování potřeb veřejného zájmu, je důležitá povaha účelu, pro který je činnost vykonávána, nikoliv povaha činnosti“. Je proto potřeba zkoumat, co je cílem a z jakého důvodu je činnost vykonávána.

Zjištěný cíl je třeba následně podrobit posouzení, zda se ho subjekt snaží dosáhnout v zájmu veřejném nebo v zájmu soukromém. K uvedenému následně dodává, že výsledkem činnosti Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., je podklad pro následné rozhodnutí drážního správního úřadu a cílem této činnosti je zjištění, zda zkoušené drážní vozidlo odpovídá svým provedením a vlastnostem příslušným podmínkám. Prospěch z provedení zkušebního provozu tak mohou mít jen žadatelé o vystavení průkazu způsobilosti drážního vozidla a činnost Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., tak nespovídá neurčitěmu okruhu osob.

68. Nejvyšší správní soud se zabýval i druhým judikatorně dovozeným znakem veřejného zájmu, tj. zda stát uspokojuje potřebu veřejného zájmu (bezpečnou drážní dopravu) sám nebo zda si nad jejím uspokojováním ponechal rozhodující vliv, příp. kontrolu. K tomu uvádí, že *„[p]otřebu bezpečné drážní dopravy uspokojuje sám stát. Činí tak prostřednictvím Drážního úřadu, orgánu státní správy, který je podřízen Ministerstvu dopravy a který vykonává působnost orgánu dozoru nad drážními vozidly, určenými technickými zařízeními a nad strukturálními a provozními subsystémy na dráhách zařazených do evropského železničního systému (§ 53, § 55 zákona o drahách). Zkušebnictví v oblasti zkoušek drážních vozidel a zkušebního provozu drážního vozidla sám stát nezabezpečuje, ale pověřil, prostřednictvím Ministerstva dopravy, k této činnosti mimo jiné žalobkyni. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně k bezpečné drážní dopravě jen nepřímou přispívá“* a dále *„...pouhé ovládání subjektu státem však pro závěr, že činnost tohoto subjektu vede k uspokojování potřeb veřejného zájmu, nestačí“*.
69. Po posouzení, zda Výzkumný Ústav Železniční, a.s., byl založen či zřízen za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, Nejvyšší správní soud uzavřel, že Výzkumný Ústav Železniční, a.s., uvedené nespĺňuje, neboť přímo nezajišťuje potřebu veřejného zájmu, jeho činnost svědčí určitému omezenému okruhu osob a není podroben vrchnostenské kontrole.
70. Nejvyšší správní soud se tak plně ztotožnil se závěry uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně, kasační stížnost Úřadu zamítl a rozsudek potvrdil.
71. Podle Úřadu lze po zohlednění všech výše popsaných skutečností a s odkazem na právní názory správních soudů v této věci uzavřít, že Výzkumný Ústav Železniční, a.s., nenaplnil v posuzovaném případě podmínky, za nichž by jej bylo možno považovat za veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a tudíž není ani zadavatelem veřejné zakázky podle § 2 odst. 1 zákona.
72. Úřad posoudil postup Výzkumného Ústavu Železničního, a.s., v intencích právního názoru Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu ve vztahu k danému případu a dospěl k závěru, že Výzkumný Ústav Železniční, a.s., při výběrovém řízení nepostupoval v rozporu se zákonem, neboť ho coby osobu, která není zadavatelem podle § 2 odst. 1 zákona, nestihala povinnost zákon aplikovat.
73. Podle ustanovení § 117a písm. d) zákona Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 zákona nebo pro uložení sankce podle § 120 nebo § 120a zákona.
74. S ohledem na výše uvedené rozhodl Úřad podle § 117a písm. d) zákona o zastavení správního řízení tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

Mgr. Radovan Kubáč, advokát, Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy